

ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΙΑΣ

τεύχος έκτο, πάτρα 06/2013
αφιερωμένο στα ακόμα ακατόρθωτα...

έκδοση για την προώθηση
της αντικουλτούρας και της
αυτοοργανωμένης σκηνής

αυτοδιαχειριζόμενο
μουσικό studio ενάντια στη μουσική
βιομηχανία στην κατάληψη Ν. Γύζη 33
(πίσω από τα τει) ; Φύγαμε!

κι αν η μουσική βιομηχανία (σε κάθε της πτυχή)

σκοτώνει τη μουσική, **εμείς σκοτώνουμε**

τη μουσική βιομηχανία

με δημιουργία και συλλογική προσπάθεια

ενάντια στη μίζερια των καιρών μας

intro

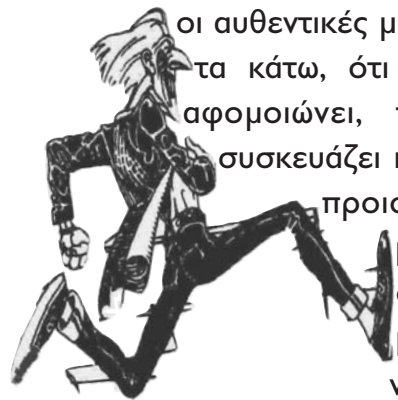
Το ζήτημα για εμάς ποτέ δεν ήταν να φτιάξουμε τη φάση μας (χωρίς να απαξιώνουμε όσους επιλέγουν κάτι τέτοιο). Το ζήτημα ήταν και είναι να επικοινωνήσουμε τις απόψεις και τους προβληματισμούς μας με όσους τους απασχολούν τα ίδια θέματα. Αλλά και να θέσουμε -όσο μπορούμε- προβληματισμούς σε άλλους... Στα πλαίσια αυτής της επιθυμίας μας προχωράμε στην έκδοση ενός εντύπου που θα πραγματεύεται θέματα που αφορούν την ευρύτερη αυτοοργανωμένη σκηνή και αυτό που εμείς λέμε αντικουλτούρα. Σαν μικρές προσκλήσεις για κουβέντα. Για να βρεθούμε, για να γίνουμε ξανά απειλητικοί, να σταθούμε με αξιοπρέπεια απέναντι στο τέρας, την κυριαρχία...

Κάτι τελευταίο, ίσως επειδή δεν είναι και τόσο αυτονόητο. Το έντυπο είναι αυτοοργανωμένο. Δηλαδή εμείς το γράφουμε, εμείς το στήνουμε, εμείς το πληρώνουμε κι εμείς το μοιράζουμε. Ούτε χορηγοί, ούτε σχέσεις με δήμους, κόμματα, μμε και κάθε λογής ιεραρχικούς και εμπορευματικούς θεσμούς.

επιστροφή στα βασικά

(κάπως αργοπορημένη βέβαια)...

Έχουν περάσει κοντά 3 χρόνια από την τελευταία έκδοση του ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΙΑ. Αυτό έγινε λόγω αντικειμενικών και υποκειμενικών δυσκολιών και όχι επειδή έπαψε να μας απασχολεί το πώς η κυρίαρχη κουλτούρα σε όλες της τις εκδοχές (mainstream και εναλλακτικές) επιδιώκει να επιβληθεί ως ο ένας και μοναδικός τρόπος έκφρασης που είτε τον ακολουθείς (δεχόμενος και κάμποσα σκατά μαζί βέβαια αφού καμία επιλογή δεν είναι τσάμπα) είτε πέφτεις στην απραξία. Όμως καθόλου δεν είναι έτσι. Ποτέ δεν ήταν. Ο άλλος τρόπος υπάρχει, έχει δοκιμαστεί, έχει αναμετρηθεί πάμπολλες φορές με τις αδυναμίες του, έχει κατά καιρούς ηττηθεί κι έχει ξαναστηθεί άλλες τόσες φορές στα πόδια του διεξάγοντας μικρότερες ή μεγαλύτερες κινήσεις ενάντια στον κυρίαρχο πολιτισμό. Κόντρα σε αυτόν τον πολιτισμό είμαστε εδώ ξανά για να πούμε το αυτονόητο: ότι όλες

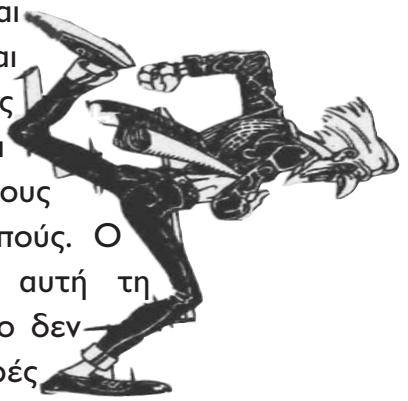
οι αυθεντικές μορφές έκφρασης έχουν γεννηθεί από τα κάτω, ότι η πολιτιστική βιομηχανία απλά τις αφομοιώνει, τις φέρνει στα μέτρα της, τις συσκευάζει και τις πουλάει σαν ένα ακίνδυνο προϊόν και -το σημαντικότερο- ότι μπορούμε αυτοοργανωμένα και συλλογικά να τους φτύσουμε στα μούτρα και να εκφραστούμε χωρίς νταβάδες πάνω από το κεφάλι μας.

Ο ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΙΑΣ δεν είναι παρθενόγέννηση (όπως τίποτα σε αυτό τον κόσμο). Προέκυψε από την ανάγκη κάποιων μελών της ομάδας αυτοοργανωμένης έκφρασης ΤΕΧΝΑΣΜΑ που έδρασε στην πόλη της πάτρας από το 2005 έως το 2008. Εξακολουθεί να συμφωνεί με τις βασικές κατευθύνσεις και αρχές του ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΟΣ και αυτών συνεχιστής επιδιώκει να είναι. Κάποιοι ίσως σκαλώσουν που έχουμε αρχές καθώς η αυτοοργανωμένη και αντιιεραρχική οργάνωση έχει ταυτιστεί στα μυαλά πολλών με την έλλειψη αρχών και τη δέσμευση που αυτές συνεπάγονται. Όμως ο μόνος τρόπος για να είναι πραγματικά ανοιχτό ένα εγχείρημα αλλά να μην καταλήξει στην αποτυχία και την έλλειψη νοήματος είναι να έχει έναν κοινά αποδεκτό μπούσουλα. Όχι διεκδικώντας κάποιου είδους αλάθητο αλλά επειδή βρίσκουμε ότι ο πλέον

πρακτικός τρόπος να επιθεθούμε στην κυρίαρχη κουλτούρα είναι να βρισκόμαστε και να πράττουμε από κοινού άνθρωποι που έχουμε κοινές ανάγκες και κοινό τρόπο να τις πραγματώσουμε ώστε να μην καταλήξουμε να αναλωνόμαστε σε άσκοπες κουβέντες που τρώνε χρόνο και διάθεση. Παίρνουμε βαθιά ανάσα λοιπόν και ξεκινάμε. Ο ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΙΑΣ πέρα από το να λειτουργεί ισότιμα και αντιιεραρχικά είναι ενάντια στο κέρδος και τη λογική του και προκρίνει ως τρόπο αυτοχρηματοδότησης των δραστηριοτήτων του αφενός την ελεύθερη συνεισφορά όσων βλέπουν κάτι καλό σε αυτό που κάνουμε και αφετέρου τη μόνιμη εισφορά των μελών του. Αυτό που κάνει είναι κάτι ξεκάθαρα ανταγωνιστικό με το κυρίαρχο και όχι απλά ένα εναλλακτικό συμπλήρωμα και γι' αυτό δε γουστάρει την έκφραση για την έκφραση και μόνο αλλά βλέπει σε αυτή ένα άλλο όπλο για επίθεση στον κυρίαρχο πολιτισμό. Δε θεωρεί ότι η τέχνη είναι για κάποιους λίγους εκλεκτούς που την έχουν δει ταλέντα αλλά για όλους ανεξαιρέτως. Δεν τον νοιάζει ο τρόπος έκφρασης που διαλέγει ο καθένας αλλά οι απόψεις που φέρουν όσοι ασχολούνται με αυτή. Επίσης σιχαινεται χορηγούς, πορτιέρηδες, εισιτήρια, γκαλερί, κινηματογραφικές αίθουσες, κυνηγούς ταλέντων, ροκοσταρς, μαγαζιά-συναυλιάδικα, προβάδικα, κάθε είδους μμε, free press σκατά, σεκιουριτάδες, δημάρχους, νομάρχες, κομματόσκυλα, δισκογραφικές εταιρείες, μη κυβερνητικές οργανώσεις, ωδεία, μουσικά κανάλια και περιοδικά, εμπορικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς και διαφημίσεις και όλα τα παραπροϊόντα της πολιτιστικής βιομηχανίας και τις διάφορες βδέλες που θέλουν να εκμεταλλευτούν την ανάγκη μας για έκφραση για τους δικούς τους ιδιοτελείς και καθόλου αθώους σκοπούς. Ο ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΙΑΣ μπορεί να προέρχεται από αυτή τη σκατοκοινωνία, παρ' όλα αυτά την απεχθάνεται όσο δεν πάει άλλο και πολεμάει με κάθε τρόπο συμπεριφορές που προέρχονται από αυτή όπως μικροεγωισμούς, ατομικίστικες στάσεις και κάθε τι που βλάπτει τη συλλογική προσπάθεια που

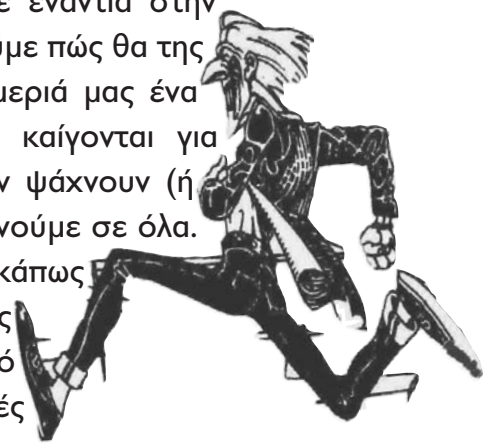
χτίζουμε ενάντια στον κυρίαρχο πολιτισμό. Είναι κάτι παραπάνω από προφανές ότι είναι εχθρικός με άτομα που φέρουν ρατσιστικές, σεξιστικές κι εθνικιστικές αντιλήψεις. Επίσης δεν πολυγουστάρει όσους επιλέγουν τον εύκολο δρόμο της πολιτιστικής βιομηχανίας και της συνεργασίας μαζί της. Παρ' όλα αυτά δεν είναι τόσο εκτός τόπου και χρόνου ώστε να νομίζει ότι όλες οι αρνήσεις του κόσμου γίνονται μια κι έξω και ότι όσοι δεν έχουν επιλέξει την αυτοοργάνωση είναι πουλημένοι και παλιάνθρωποι. Γι'αυτό και προσπαθεί να πείσει για

την άποψή του αντικρούοντας τα επιχειρήματα της πολιτιστικής βιομηχανίας **με λόγια και με έργα**. Ένα από τα έργα του προς το παρόν είναι το αυτοδιαχειριζόμενο μουσικό studio στην κατάληψη N. Γύζη (δες κι επόμενο κείμενο). Όσο για τα λόγια, μέσω αυτού του εντύπου ευελπιστούμε να εκφέρουμε την άποψή μας για τις διάφορες μορφές έκφρασης (με τη μουσική να έχει την τιμητική της προς το παρόν), να στραφούμε ενάντια στην κυρίαρχη κουλτούρα και να βρούμε πώς θα της επιτεθούμε κρατώντας από τη μεριά μας ένα δίαυλο επικοινωνίας με όσους καίγονται για έκφραση και δημιουργία και την ψάχνουν (ή

έχουν σκοπό να την ψάξουν) αλλιώς. Ακόμα κι αν δε συμφωνούμε σε όλα. Τι να κάνουμε, δεν είμαστε μόνο εμείς που την είδαμε κάπως περίεργα αλλά υπάρχουν και πολλοί άλλοι που δεν τους ξέρουμε ακόμα. Γκραφιτάδες που βάζουν χωρίς άδεια από κανέναν, νεολαίοι που γράφουν ρίμες και ψάχνουν παραγωγές να τις κολλήσουν, ανθρώπους που φτιάχνουν μουσική στο pc, κιθαρίστες, ντράμερ, μπασίστες που μαθαίνουν να παίζουν βγάζοντας τα αγαπημένα τους κομμάτια, κάποιοι και κάποιες που ζωγραφίζουν εξωτερικεύοντας εκεί την ανάγκη τους για έκφραση, και δεν ξέρουμε μεις ποιοι άλλοι. Μέσω και αυτού του εντύπου θα κάνουμε το δικό μας μικρό βήμα να τους βρούμε, να τα πούμε, να βρούμε τον καλύτερο τρόπο να συλλογικοποιήσουμε τις επιθυμίες μας και να εκφραστούμε έξω από τα ασφυκτικά πλαίσια του κυρίαρχου πολιτισμού.

Ο ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΙΑΣ γουστάρει τα αυτοδιαχειριζόμενα στέκια καθώς αυτά είναι αναπόσπαστο κομμάτι του και σημείο αναφοράς του. Έχοντας διανύσει μια μακριά διαδρομή από το αυτόνομο αντιεξουσιαστικό στέκι πάτρας στους 5 δρόμους και τον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ΑΝΑΤΟΠΙΑ, τώρα πια μπορείτε να τον βρείτε στην κατάληψη N. Γύζη πίσω από τα τει και (ξανά) στην ΑΝΑΤΟΠΙΑ. Μπορείτε επίσης να τον βρείτε στο παράρτημα στο αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο κάθε πέμπτη 19.00-00.00 όπως επίσης και σε αυτοοργανωμένες εκδηλώσεις στα τραπεζάκια με τις αυτοοργανωμένες κυκλοφορίες. Αν δεν τον βρείτε μην ανησυχείτε, θα σας βρει αυτός. Προς το παρόν, το ραντεβού συνεχίζει να είναι κάθε τετάρτη απόγευμα στην κατάληψη N. Γύζη μετά τις 18.00. Για τζαμάρισμα στο στούντιο, για κουβέντα, για επικοινωνία έξω από εμπορικά καλούπια και lifestyle συμπεριφορές και πρότυπα. Επειδή δε γεννηθήκαμε σήμερα παλιότερα τεύχη με δημόσια κατατεθειμένες απόψεις για την αντικουλτούρα μπορείτε επίσης να βρείτε (πέρα από τα τραπεζάκια) στο <http://anatopia.wordpress.com/> στην κατηγορία “τεχνασματίας”.

ομάδα αυτοοργανωμένης έκφρασης

ΤΕΧΝΑΣΜΑ

" ΔΙΣΚΟΚΟΠΤΕΙΟΝ

DiskollectiV"

Μουσική Κολλεκτίβα

Ένας από τους τρόπους να χτυπήσουμε τη μουσική βιομηχανία είναι η δημιουργία κινηματικών υποδομών που αποδεικνύουν έμπρακτα ότι δεν τη χρειαζόμαστε αφού συλλογικά και αυτοοργανωμένα μπορούμε να καλύπτουμε τις ανάγκες μας χωρίς κανένα νταβατζή πάνω από το κεφάλι μας. Η μουσική κολλεκτίβα DiskollectiV στην οποία συμμετέχουν άτομα και μπάντες της αυτοοργανωμένης μουσικής σκηνής από διάφορες πόλεις είναι μια τέτοια αξιόλογη προσπάθεια. Παρακάτω εκτενή αποσπάσματα από το κείμενο που μοιράζει κι εξηγεί το σκεπτικό της.

"D.I.Y είναι ο τρόπος να πραγματώνεις τις επιθυμίες σου με τα δικά σου μέσα. Να προωθείς τις ιδέες σου και την κουλτούρα σου σε όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους, πέρα από την λογική του κέρδους και πέρα από κάθε τι που μετατρέπει την έκφραση και την τέχνη σε εμπόρευμα, χωρίς να βάζεις φραγμούς στην δημιουργικότητά σου. Με όχημα την συντροφικότητα και την συνεργατικότητα, συλλογικά και αυτοοργανωμένα, προσπαθούμε να καλύψουμε τις ανάγκες μας, από την δημιουργία μέχρι και την προώθηση - διανομή, στηριζόμενοι στις δικές μας δυνάμεις. Προωθούμε τις οριζόντιες δομές και οι αποφάσεις μας είναι αποτέλεσμα συνδιαμόρφωσης. Κρατάμε εχθρική και επιθετική στάση ενάντια σε φασιστικές - ρατσιστικές - εθνικιστικές - σεξιστικές ιδέες και αντιλήψεις.

Έτσι επιλέγουμε να στεκόμαστε έξω και ενάντια στη βιομηχανία της μουσικής και του θεάματος. Μακριά από τις δισκογραφικές εταιρείες («ανεξάρτητες» και μη), τους εκδοτικούς οίκους, τα μουσικά κανάλια και τους εμπορικούς ραδιοσταθμούς. Έξω και ενάντια στα μαγαζιά - συναυλιάδικα με τα αφεντικά και τους πορτιέρηδες, στους σπόνσορες και στον διαχωρισμό κοινού και καλλιτεχνάδων. Είμαστε αντίθετοι με τις εταιρείες διανομής, τα εναλλακτικά δισκάδικα αλλά και τα distro με εμπορευματική

λογική. Δεν χρειαζόμαστε ειδικούς και αυθεντίες να μας καθοδηγούν στο πως πρέπει να το κάνουμε για να “πουλάει” περισσότερο. Είμαστε εχθρικοί ως προς την κυρίαρχη κουλτούρα που προωθεί το κέρδος και την υπεραξία, όσο και στα άτομα που μέσα από τον τρόπο που επιλέγουν να εκφράζονται την αναπαράγουν. Μαθαίνοντας από τα λάθη του παρελθόντος, δεν θέλουμε να γίνουμε ένας ακόμη αυτοοργανωμένος πυλώνας που πάνω του θα πατήσουν άτομα που εκμεταλλεζόμενα τις κινηματικές δομές θα βρεθούν κάποια στιγμή μέσα σε μαγαζιά να «εναντιώνονται» στο σύστημα. Επιλέγουμε την αδιαμεσολάβητη επικοινωνία, από χέρι σε χέρι, από στόμα σε στόμα, με αφίσες σε τοίχους και με άλλα κινηματικά μέσα κρατώντας εχθρική στάση στα αστικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Αφίσα από την πρώτη εκδήλωση για το άνοιγμα της προσπάθειας (και την οικονομική του ενίσχυση) στην οποία παίζουν κάποιοι από τις μπάντες που συμμετέχουν στη Diskollectiv.

Όλα τα παραπάνω δημιούργησαν

την αναγκαιότητα σε κάποια μουσικά εγχειρήματα (μπάντες) και άτομα από διάφορες πόλεις να συναντηθούν μέσα στο χρόνο με σκοπό την προώθηση της D.I.Y κουλτούρας. Σκοπός, η απόκτηση ενός κινηματικού μηχανήματος εγγραφής (κοπής & τύπωσης) cd, έτσι ώστε να κάνουμε ένα βήμα ακόμα για την ενδυνάμωση της αυτοοργανωμένης αντιεμπορευματικής έκφρασης κάνοντας την ακόμα πιο ανταγωνιστική ως προς το υπάρχον. Και κάπως έτσι προέκυψε η Μουσική Κολεκτιβ «ΔΙΣΚΟΚΟΠΤΕΙΟΝ Diskollectiv».

Στόχος μας είναι να δημιουργηθούν οι υποδομές που θα δώσουν την δυνατότητα σε μπάντες και άτομα που στηρίζουν την

αυτοοργανωμένη αντιεμπορευματική (D.I.Y) μουσική σκηνή, να μπορούν να εκδίδουν τις κυκλοφορίες τους και να είναι ανταγωνιστικές σε σχέση με αυτά που παράγονται από την μουσική βιομηχανία και χωρίς να χρειάζεται η έκδοσή τους να γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης από κάποιο εργοστάσιο κοπής δίσκων (όπως γίνεται μέχρι σήμερα).

Επίσης επιθυμούμε και σκοπεύουμε το εγχείρημα να ανοιχθεί και σε άλλες κινηματικές υποδομές (τυπογραφικές κολεκτίβες, studιακές ομάδες - κολεκτίβες και αυτοοργανωμένα ραδιόφωνα) για την δημιουργία ενός δικτύου έτσι ώστε να υπάρχουν σχέσεις για όλες τις διαδικασίες, από την ηχογράφιση και το τύπωμα του booklet μέχρι το τύπωμα - κάψιμο του cd και την προώθηση του, έτσι ώστε κάθε κυκλοφορία να έχει την δυνατότητα να προκύπτει μέσα από κινηματικές - αντιεμπορευματικές υποδομές.

Σκοπός μας και βασική προϋπόθεση είναι κάθε κυκλοφορία που θα προκύπτει μέσα από την συγκεκριμένη υποδομή, να απεμπλακεί τελείως από την ιδέα του αντιτίμου κατά την διανομή του, χτίζοντας έτσι μια κουλτούρα η οποία θα αντιτίθεται στην λογική του “ό,τι παράγεται πρέπει να πουλιέται και να αγοράζεται”. Για αυτό η κάθε κυκλοφορία θα είναι είτε “χωρίς αντίτιμο” είτε με “ελεύθερη συνεισφορά” για την κάλυψη μέρους των εξόδων.

Όσοι θελήσουν να χρησιμοποιήσουν το μηχάνημα κοπής & τύπωσης cd καλούνται να καλύψουν τα λειτουργικά έξοδα (αναλώσιμα υλικά, μελάνια - cd) συν ένα επιπλέον ποσό που θα ορίσει η διαχειριστική συνέλευση και θα χρησιμοποιείται για την συντήρηση και επισκευή του μηχανήματος. Η οποιαδήποτε επιπλέον οικονομική ενίσχυση ευπρόσδεκτη.”

Τρόποι επικοινωνίας και ενημέρωσης
diskollectiv2012@espinet.net
diskollectiv2012.espinblogs.net

ΤΕΧΝΑΣΜΑ

Τελικά μόνο του σπανού τα γένια δε γίνονται που λέει κι ο λαός. Ενωώντας ότι σχεδόν τίποτα δεν είναι ακατόρθωτο. Αρκεί να υπάρχει θέληση και η ανάγκη να το πραγματοποιήσεις. Ας το κάνουμε πιο συγκεκριμένο μιλώντας για το αυτοδιαχειριζόμενο μουσικό studio ΤΕΧΝΑΣΜΑ στην κατάληψη Ν. Γύζη 33 (πίσω απ' τα τει). Δε θα πούμε πολλά για τους γενικότερους σκοπούς του μιας και αυτοί αναφέρονται περιεκτικά στο κείμενο που κυκλοφορεί. Θα πούμε για τη λογική που οδήγησε στη δημιουργία του και το πώς φτιάχτηκε.

Η κατασκευή του στουντίου ξεκίνησε από έναν πολύ μικρό πυρήνα ανθρώπων που συμμετέχει στην κατάληψη, οι περισσότεροι εκ των οποίων είχαν συμπράξει παλιότερα στην ομάδα αυτοοργανωμένης έκφρασης ΤΕΧΝΑΣΜΑ. Πέρα από τη δεδομένη ανάγκη κάποιων από μας να παίζουμε μουσική δε μείναμε εκεί (αν ήταν έτσι θα φτιάχναμε ένα στούντιο για την πάρτη μας και μόνο -χωρίς να κατηγορούμε όσους κάνουν κάτι τέτοιο αλλά οι σκοποί μας είναι άλλοι). Επειδή όμως το ζήτημα του πολιτισμού είναι πολύ σημαντικό για να το αφήσουμε στα χέρια της εξουσίας, δεν είναι καθόλου περίεργο που ο αρχικός πυρήνας είχε και κόσμο που δεν έπαιζε καν μουσική ούτε είχε τέτοιο σκοπό. Αρκεί που θεωρούσε κι αυτός ότι το πεδίο του πολιτισμού και της έκφρασης είναι άλλο ένα πεδίο μάχης ενάντια σε

αυτούς που με χίλιους τρόπους μάς λένε καθημερινά ότι χωρίς αυτούς για νταβάδες πάνω από το κεφάλι μας δε μπορούμε να κάνουμε τίποτα, για να ριχτεί σε αυτό το πεδίο μάχης με πείσμα, υπομονή και συνείδηση του δίκιου του. Για να αποδείξουμε το αντίθετο, να τους βουλώσουμε το

στόμα και να θέσουμε τον καθένα προ των ευθυνών του αφού απαντήσαμε έμπρακτα -σ' ένα βαθμό σίγουρα- στο ερώτημα *“καλά τα λέτε μάγκες, αλλά πώς αλλιώς να το κάνεις;”*. Φτιάχνοντας μια ανοιχτή κινηματική υποδομή τελειώνουν οι δικαιολογίες (ακόμα και οι καλοπροαίρετες) και μένουν οι επιλογές. Ανοιχτή; Δηλαδή μπορεί να χωθεί ο καθένας, θα ρωτήσει εύλογα κάποιος. Όχι ακριβώς. Η αυτοοργάνωση δεν είναι μια τσάμπα

φάση (τίποτα σε αυτή τη ζωή δεν είναι τέτοιο). Ούτε μια καβάτζα για τους ιδιοτελείς σκοπούς του καθενός. Αντίθετα είναι μια προσπάθεια που κάποιοι βρισκόμαστε από κοινού, ισότιμα, συζητάμε, έχουμε κοινή στόχευση κι επιδιώκουμε να βρούμε ανθρώπους που συμφωνούμε σε κάποια βασικά πράγματα. Για τα υπόλοιπα θα τα πούμε από κοντά, δε χανόμαστε.

Ας πούμε και δυο τρία λόγια για το πώς φτιάχτηκε. Αρχικά πέρα από τα όσα είπαμε πριν, η ύπαρξη ενός δωματίου στην κατάληψη είναι που το έκανε εφικτό στο μυαλό του πρώτου - σχετικά μικρού- πυρήνα ανθρώπων. Το μόνο που ήθελε ήταν αρκετή δουλειά η οποία ρίχτηκε χωρίς δεύτερη σκέψη. Επειδή βέβαια ο πυρήνας που το έφτιαχνε ήταν ολιγάριθμος δε ντράπηκε να ζητήσει βοήθεια κι από άλλους στους οποίους εξηγήθηκε πόσο σημαντικό ήταν ώστε να προσφέρουν

κι αυτοί (κάποιοι μάλιστα εντελώς ανιδιοτελώς αφού δεν ασχολούνταν καν με μουσική). Από εργασία κομπλέ, από φράγκα όμως; Επειδή προφανώς ούτε φραγκάτοι είμαστε (το αντίθετο μάλιστα) αρχίσαμε να μαζεύουμε πράγματα από δω κι από κει. Άλλος έκρινε ότι οι ηχομονώσεις του σπιτιού του θα εξυπηρετούσαν καλύτερα ένα συλλογικό σκοπό, κάτι τύμπανα τα είχαμε βρει από κάποιον που δεν τα ήθελε και τα είχαμε καβατζώσει, άλλος άφησε έναν ενισχυτή, άλλος το μπάσο, άλλος έφερε μια κιθάρα, άλλος ένα μικρόφωνο, κάποια πράγματα δανεικά και βγήκαμε στη γύρα να ψάχνουμε για κανά φτηνό ηχείο και καμιά κονσόλα. Επειδή χρειάζονταν παραπάνω λεφτά απ' όσα είχαμε πέρα από τις εισφορές του αρχικού πυρήνα ανθρώπων που μάζευε καμπόσο καιρό χρήματα ζητήσαμε βοήθεια από συντροφικά εγχειρήματα αφού τους εξηγήσαμε γιατί είναι σημαντικό αυτό που κάνουμε, κάναμε και κάτι μαυροκόκκινα μεροκάματα και καταφέραμε εν τέλει να το εξοπλίσουμε ώστε να μπορεί άνετα μια μπάντα να κάνει πρόβα. Επειδή δε σκαμπάζαμε και τόσα πολλά από μηχανήματα (όσο πάει μαθαίνουμε βέβαια) ζητήσαμε και συμβουλές από κάτι φίλους απ' τη diy σκηνή με τους οποίους είχαμε σχέσεις και είχαν κάποιες γνώσεις παραπάνω. Ο μικρός αρχικός πυρήνας σιγά σιγά διευρύνθηκε και φτάσαμε εδώ που είμαστε σήμερα.

Τώρα θα μας πει κάποιος γιατί τα λέμε όλα αυτά. Όχι για να βλογήσουμε τα γένια μας προφανώς. Αλλά γιατί

θεωρούμε ότι πέρα από το αποτέλεσμα έχει τεράστια σημασία και η διαδικασία που φτάνεις σε αυτό. Ακόμα περισσότερο όταν προσπαθούν όλοι να σε πείσουν ότι *“ωραίος ο τρόπος σου αλλά δεν πετυχαίνει αποτελέσματα”*. Ε λοιπόν, η αυτοοργάνωση και η αυτοχρηματοδότηση πέτυχαν! Και αυτό το προτείνουμε να το κάνουν κι άλλοι. Αφού το πετύχαμε εμείς που δεν είμαστε τίποτα υπεράνθρωποι, μπορούν κι άλλοι. Και ίσως καλύτερα κι από μας. Γιατί το πρόβλημα δεν είναι ότι οι από πάνω αυτής της κοινωνίας είναι τόσο δυνατοί και ανίκητοι αλλά ότι οι από κάτω δεν έχουν εμπιστοσύνη στις δυνάμεις τους οι οποίες είναι τεράστιες αρκεί να θελήσουν να το δουν και να πράξουν ανάλογα.

ΥΓ: Τον περασμένο μάν η αυτόνομη συλλογικότητα μαθητών-τριών **ΑΝΥΠΑΚΟΥΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ** οργάνωσε *antifa live* στην πλ. Όλγας. Δυο από τις μαθητικές μπάντες έκαναν πρόβες στο στούντιο. Κάποια στιγμή τους είπαμε ότι ο ήχος δεν είναι και τέλειος αλλά έχουμε σκοπό να αναβαθμίζουμε συνεχώς την ποιότητα του στούντιου για να εισπράξουμε την απάντηση ότι *“μια χαρά είναι έτσι και μας αρκεί”*. Θυμίζοντάς μας ότι μπορεί η συνεχής βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής να είναι κι αυτή αναγκαία για να χτυπήσουμε τη μουσική βιομηχανία, αλλά ότι το πλεόν σημαντικό είναι να έχεις πάθος και μεράκι γι' αυτό που κάνεις και να αφιερώνεις ένα σεβαστό κομμάτι της ζωής σου σε αυτό, να είσαι ζωντανός και δημιουργικός. Όλα τα άλλα έρχονται μετά.

Ωραία λοιπόν και το φτιάξαμε το studio. Πού διάολο θα μας βρουν όμως όσοι συμφωνούν με αυτά που λέμε και θέλουν να συμμετέχουν; Έχουμε προνοήσει και γι' αυτούς κι έτσι κάθε τετάρτη μετά τις 18.00 βρισκόμαστε στην κατάληψη Ν. Γύζη 33. Τα λέμε εκεί.

Επίσης στο studio **ΤΕΧΝΑΣΜΑ** γίνονται αυτοοργανωμένα μαθήματα μουσικών οργάνων. Αρχικά κλασική και ηλεκτρική κιθάρα, μπάσο και τύμπανα. Επιλέγουμε να μοιραζόμαστε ελεύθερα τις γνώσεις μας και να στηρίζουμε αυτοοργανωμένα εγχειρήματα αντί να δίνουμε τα λεφτά μας σε κάποιο ωδείο. Δείχνοντας ότι ούτε σε αυτό τον τομέα χρειαζόμαστε την πολιτιστική τους βιομηχανία. Σύντομα θα κυκλοφορήσει και κείμενο με το σκεπτικό μας. Προς το παρόν, τα λέμε κάθε τετάρτη μετά τις 18.00 (που αλλού;) στο καφενείο του **ΤΕΧΝΑΣΜΑΤΟΣ** στην κατάληψη Ν. Γύζη.

Οι τοίχοι μιλάνε...

αρκεί να προσπαθήσεις να τους ακούσεις

WHITE NO MORE *
NEED SOME SPRAY *
BRAT FUCKIN' YEAH!

Γενάρης 2013: γκράφιτι από συντρόφους καταληψίες σε τραίνο στις Βρυξέλλες.

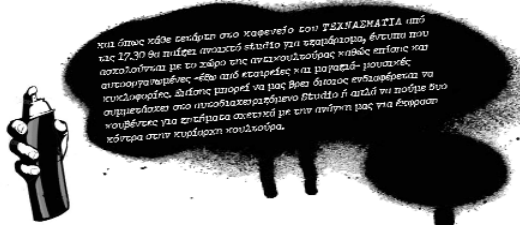
προβολή

тетάρτη 30 γενάρη στις 19:00

EXIT THROUGH THE GIFT SHOP

Η ταινία του Banksy δείχνει στιγμές από την "τέχνη" των δρόμων και συγχρόνως αναδεικνύεται ο κίνδυνος για κάθε έκφραση και δημιουργία που είναι έξω από τη βιομηχανία των τεχνών, ο κίνδυνος της αφομοίωσης ώστε να μην αφεθεί τίποτα έξω από την σκοπιμότητα του κέρδους. Οποιοσδήποτε δεν παίρνει ξεκάθαρη θέση ενάντια στην τέχνη ως κομμάτι του εξουσιαστικού και κερδοσκοπικού μηχανισμού θα βρεθεί θέλοντας και μη στη σφιχτή αγκαλιά των εξουσιών... Αυτά και άλλα πολλά ενδιαφέροντα συζητήθηκαν με αφορμή την προβολή του ντοκιμαντέρ "exit through the gift shop" που έγινε στις 30 γενάρη στην κατάληψη Ν. Γύζη 33. Η κουβέντα περί αφομοίωσης έχει ανοίξει. Μένει να συνεχιστεί.

στο αυτοδιαχειριζόμενο στέκι τει/κατάληψη ν.γύζη 33

κέρδους. Οποιοσδήποτε δεν παίρνει ξεκάθαρη θέση ενάντια στην τέχνη ως κομμάτι του εξουσιαστικού και κερδοσκοπικού μηχανισμού θα βρεθεί θέλοντας και μη στη σφιχτή αγκαλιά των εξουσιών... Αυτά και άλλα πολλά ενδιαφέροντα συζητήθηκαν με αφορμή την προβολή του ντοκιμαντέρ "exit through the gift shop" που έγινε στις 30 γενάρη στην κατάληψη Ν. Γύζη 33. Η κουβέντα περί αφομοίωσης έχει ανοίξει. Μένει να συνεχιστεί.

ΑΚΑΤΑΛΗΠΤΕΣ ΜΟΥΤΖΟΥΡΕΣ

"γέννηση και αφομοίωση του γκράφιτι στη Ν. Υόρκη" του Jeff Chang + ... η ελληνική περίπτωση

μπορείτε να το βρείτε στην ΑΝΑΤΟΠΙΑ και το αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο του τεχνάσματος (βλ. μέσα)